

Laten wij beminnen
en ons
laten beminnen,
in onszelf de ander en
in de ander onszelf beschouwend.

Want we rusten
werkelijk in wie wij liefhebben
en in onszelf bereiden we
een rustplaats voor hen
door wie wij worden
bemind.

*Uit de geschriften van Bernardus,
Ep 90,1*

*Gij hebt mij 't eerst bemind, o God.
De hele dag,
het hele leven door
bemint Gij mij het eerst.*

*Als ik in de morgen ontwaak
en mijn ziel tot U wend,
zijt Gij de eerste:
Gij hebt mij 't eerst bemind.*

*Als in de dageraad
ik opsta van mijn bed
en op datzelfde ogenblik mij biddend richt tot U,
zijt Gij mij voor:
Gij hebt mij 't eerst bemind.*

*Als in de dag
ik mij onttrek aan de verstrooiing van het leven,
mijn ziel tot inkeer breng en denk aan U,
dan denkt Gij reeds aan mij:
Gij hebt mij 't eerst bemind.*

*En ik, ondankbaar mens,
die altijd denk en spreek
alsof Gij maar één keer
het eerst mij hebt bemind.*

Sören Kierkegaard